

Wat ook ons sociaal of cultureel milieu is, we stellen het elke dag weer vast : de precariteit neemt razendsnel toe. Een groep mensen die zelf ervaren (hebben) wat het betekent een preciaire job te hebben, leggen zich daar niet bij neer en besloten zich te verzetten. Begin december 2004 creëerden zij een Belgische tak van het netwerk Stop Precariteit, dat ontstond in Frankrijk in 2003.

Nagenoeg alle verkoopsectoren worden getroffen door de precarisering van de arbeid, zowel in de publieke als de private sector, en vaak zelfs in de dienstensector ! Of het nu gaat om die snelle hap bij MacDonald, Quick en Pizza Hut, je laatste CD, boek of andere harde schijf bij Fnac of Virgin Megastore, je H&M vestje, je discussie laatst aan de kassa van de GB met de student-kassierster, een cinematicket, of het telefoontje dat ik recent had met iemand van een callcenter die alleen mijn geboortedatum wilde...

Preciaire werknemers vind je overal. Het wordt bijna een normale zaak. Onderbetaalde jobs, flexibele uurroosters, een enorme turn-over, repetitieve taken, oninteressant werk, vaak onder zware druk, waarbij de hygiënische voorwaarde niet aan het arbeidswetgeving voldoen... Maar er is meer: de aaneenschakeling van contracten van korte duur zonder mogelijkheid tot aanwerving, werk onder je kwalificaties... Het weegt allemaal zwaar door in het alledaagse leven.

In België bestond tot voor kort geen enkele organisatie van preciaire arbeiders die een strijd voert tegen de voorwaarden waaronder zij werken. Een groep gemotiveerden creëerde daarom recent 'Stop precariteit België', in navolging van de gelijknamige organisatie die een jaar ervoor in Frankrijk ontstond op initiatief van Abdel Mabrouki. In "Génération précaire" vertelt deze zijn militant parcours: arbeider bij Pizza-Hut sinds 12 jaar, syndicaal afgevaardigde voor de CGT, actief in de stakingen van preciairen in de verkoopsector in Parijs tussen 2000 en 2002, de onverdroten strijd om niet ontslagen te worden. Een passionerend verhaal dat zich laat lezen als een Big-Mac (zonder de indigestie achteraf tenminste).

Het Belgisch netwerk inspireert zich dus op het model van Stop-Précarité Frankrijk. Daarbij wordt de hulp van de vakbonden ingeroepen indien mogelijk, gecombineerd met een open geest en andersglobalistische ideeën. Maandelijks worden avondlessen arbeidsrecht georganiseerd. Er wordt ook tussengekomen op het terrein. Het netwerk organiseerde er zelfs een aantal stakingen met een mooie overwinning...

Het Belgisch netwerk stelt zich tot doel bij te dragen aan de bewustwording via militante organisatie en steun te verlenen aan de strijd van preciaire arbeiders (met of zonder job), voor het recht op waardig werk.

Op 17 maart organiseren Stop-precariteit België en de Beursschouwburg een informatieavond over professionele precariteit (om 20 uur, Auguste Orts straat, 20 - 28, 1000 - Brussel). Na het debat volgt een vertoning van de film "On n'est pas de steaks hachés", van Anne Galland en Alima Arouali, die het verloop vertelt van de 'historische' staking van 115 dagen in het McDonaldsrestaurant in de Boulevard Saint-Denis in Parijs.

Wil je meer info ontvangen: <http://lists.riseup.net/www/info/stop.precarite.belgique-news>

Website van het Franse netwerk: <http://www.stop-precarite.org>